

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05 /ສພຊ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2004

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍສັນຊາດລາວ

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັນຊາດລາວ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການໄດ້, ການເສຍສັນຊາດລາວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການກວດກາພົນລະເມືອງ ມີປະສິດທິພາບ, ເຂົ້າສູ່ລະບຽບກົດໝາຍ, ຍົກສູງກຽດສັກສີ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພົນລະເມືອງລາວຕໍ່ປະເທດຊາດ, ສຶກສາອົບຮົມ, ຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອຄວາມສາມັກຄີ, ນຳໃຈຮັກຊາດຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ເພີ່ມທະວີສາຍກ່ຽວພັນສະໜິດແໜ້ນ ລະຫວ່າງລັດ ສປປ ລາວ ກັບພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 2 ສັນຊາດລາວ

ສັນຊາດລາວ ແມ່ນສາຍກ່ຽວພັນສະໜິດແໜ້ນ ທາງດ້ານການເມືອງ ແລະກົດໝາຍ ລະຫວ່າງບຸກຄົນ ກັບລັດ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງສະແດງອອກເຖິງ ສິດ ແລະພັນທະຂອງພົນລະເມືອງລາວ ຕໍ່ລັດ ສປປ ລາວ, ສິດ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ສປປ ລາວ ຕໍ່ ພົນລະເມືອງລາວ.

ຜູ້ທີ່ມີສັນຊາດລາວ ຖືວ່າແມ່ນພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 3 ການໃຫ້ມີສັນຊາດລາວ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວ ມີ ຫລາຍສັນຊາດຄວບກັນ.

ມາດຕາ 4 ການຮັກສາສັນຊາດລາວ

ການແຕ່ງດອງ, ການຢ່າຮ້າງຂອງພົນລະເມືອງລາວ ກັບບຸກຄົນທີ່ມີສັນຊາດອື່ນ ຫລື ກັບບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສັນຊາດນັ້ນ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງສັນຊາດລາວ.

ການໄດ້ ຫລືການເສຍສັນຊາດລາວຂອງຜົວ ຫລືເມຍ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ສັນຊາດຂອງອີກ ຝ່າຍໜຶ່ງ ມີການປ່ຽນແປງ.

ມາດຕາ 5 ການປົກປ້ອງພົນລະເມືອງ ລາວ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນ ປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 6 ການຫ້າມມອບໂອນພົນລະເມືອງລາວ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຈະບໍ່ມອບໂອນພົນລະເມືອງລາວ ໃຫ້ແກ່ລັດຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 7 ຄົນຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ

ຄົນຕ່າງປະເທດ ແມ່ນຄົນທີ່ມີສັນຊາດອື່ນ ຊຶ່ງເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຊົ່ວຄາວ ຫລືຍາວ ນານ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃດໜຶ່ງ, ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວກໍກັບຄືນ. ບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການ ຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄົນຕ່າງດ້າວ ແມ່ນຄົນທີ່ມີສັນຊາດອື່ນ ແຕ່ເຂົ້າມາຕັ້ງຖິ່ນຖານ, ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ຍາວນານ, ຖືບັດຕ່າງດ້າວ ແລະລັດຖະບານຂອງຄົນຕ່າງດ້າວນັ້ນ ກໍຍັງຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງ ການຢູ່.

ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນພົນລະ ເມືອງລາວ ແລະບໍ່ສາມາດຢັ້ງຢືນວ່າ ຕົນມີສັນຊາດໃດ.

ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບ ແລະພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍ ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ.

ມາດຕາ 8 ສິດໃນການຂໍເອົາສັນຊາດອື່ນ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດຂໍເອົາສັນຊາດອື່ນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ປະສັນຊາດລາວເສຍກ່ອນ; ການປະສັນຊາດລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

**ໝວດທີ 2
ການໄດ້ສັນຊາດລາວ**

ມາດຕາ 9 ພື້ນຖານການໄດ້ສັນຊາດລາວ

ສັນຊາດລາວ ຈະໄດ້ມາຈາກ:

1. ການເກີດ;
2. ການຮັບເຂາສັນຊາດລາວ;
3. ການໄດ້ສັນຊາດລາວຄືນ;
4. ພື້ນຖານອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຫາມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງພໍ່ ແລະແມ່ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ

ເດັກ ຊຶ່ງໃນເວລາເກີດນັ້ນ ພໍ່ ແລະແມ່ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ກໍ່ຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບວ່າເດັກນັ້ນເກີດຢູ່ໃນ ຫລືນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 11 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງພໍ່ ຫລືແມ່ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ

ໃນເມື່ອ ພໍ່ ຫລືແມ່ຂອງເດັກ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໃນເວລາເດັກເກີດ ຈະຖືວ່າເດັກຜູ້ນັ້ນ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຖ້າຫາກວ່າ :

1. ເດັກຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ເກີດຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ເດັກຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ເກີດຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ໃນເວລານັ້ນ ພໍ່ແມ່ ທັງສອງ ຫລືພໍ່ແມ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເດັກຜູ້ນັ້ນ ໄດ້ເກີດຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະພໍ່ແມ່ທັງສອງ ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ ຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ສັນຊາດຂອງເດັກ ໃຫ້ຖືເອົາຕາມຄຳເຫັນດີຂອງພໍ່ແມ່.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພໍ່ ຫລືແມ່ ຂອງເດັກເປັນພົນລະເມືອງລາວ ແລະອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ເດັກທີ່ເກີດມານັ້ນ ຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບບ່ອນເກີດ.

ມາດຕາ 12 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງພໍ່ ແລະແມ່ ເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ

ເດັກທີ່ໄດ້ເກີດຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງພໍ່ ແລະແມ່ ເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ, ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນໃນ ສປປ ລາວ, ໄດ້ເຊື່ອມເຂາສັງຄົມ ແລະວັດທະນະທຳລາວແລ້ວ ກໍ່ຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງພໍ່ແມ່.

ມາດຕາ 13 ສັນຊາດຂອງເດັກທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດເປັນພໍ່ ແລະແມ່

ເດັກທີ່ໄດ້ພົບເຫັນຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າ ຜູ້ໃດເປັນພໍ່ ແລະ ແມ່ນັ້ນ ກໍ່ຈະຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ.

ຖ້າວ່າເດັກທີ່ພົບເຫັນນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງອາຍຸສິບແປດປີ ຫາກມີຫລັກຖານວ່າ ພໍ່ ແລະແມ່ຂອງເດັກເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ກໍ່ຈະຖືວ່າ ເດັກຜູ້ນັ້ນເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດນັບແຕ່ມີເກີດເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 14 ເງື່ອນໄຂການໄດ້ສັນຊາດລາວຂອງພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫລືຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ

ພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫລືຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຖ້າຫາກວ່າມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນດັ່ງນີ້:

1. ມີອາຍຸ ແຕ່ສິບແປດປີຂຶ້ນໄປ ໃນເວລາເຮັດຄຳຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ;
2. ເຄົາລົບລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ຮູ້ເວາ, ອ່ານ ແລະຂຽນພາສາລາວໄດ້ໃນລະດັບອັນແນ່ນອນ;
4. ມີຫຼັກຖານວ່າຕົນໄດ້ເຊື່ອມເຂົ້າສັງຄົມ ແລະວັດທະນະທຳລາວ, ຮູ້ ແລະເຄົາລົບຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງລາວ;
5. ມີສຸຂະພາບດີ, ບໍ່ເປັນພະຍາດຕິດແປດທີ່ຮ້າຍແຮງ, ບໍ່ຕິດຢາເສບຕິດ;
6. ບໍ່ໄດ້ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ;
7. ໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການປັກປັກຮັກສາ ແລະພັດທະນາປະເທດຊາດ;
8. ບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ;
9. ໄດ້ປະສັນຊາດເດີມຂອງຕົນ (ຍົກເວັ້ນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ);
10. ໄດ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແຕ່ສິບປີຂຶ້ນໄປ ກ່ອນເວລາເຮັດຄຳຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວ; ສຳລັບຜູ້ມີຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາສະເພາະຂັ້ນຊຽງຊານ ກຳນົດເວລາ ດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດຈະສັ້ນກວ່າ;
11. ມີວິຊາສະເພາະ, ວິຊາຊີບ ໃດໜຶ່ງທີ່ແນ່ນອນ, ມີຖານະດ້ານເສດຖະກິດທີ່ໝັ້ນຄົງ.

ມາດຕາ 15 ການຮັບຜູ້ທີ່ມີເຊື້ອຊາດລາວເຂົ້າສັນຊາດລາວ

ຜູ້ທີ່ມີເຊື້ອຊາດລາວ ອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຍົກເວັ້ນ ຂໍ້ 9.

ກຳນົດເວລາຢູ່ ສປປ ລາວນີ້ ແມ່ນຫ້າປີຂຶ້ນໄປ ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຊາດອື່ນແລ້ວ ແລະ ສາມປີຂຶ້ນໄປ ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ສັນຊາດອື່ນ.

ມາດຕາ 16 ການຍື່ນຄຳຮ້ອງ ກ່ຽວກັບສັນຊາດລາວ

ຄຳຮ້ອງຂໍເອົາ, ຄຳຮ້ອງຂໍປະ ແລະຄຳຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນຂອງຜູ້ຢູ່ພາຍໃນ ສປປລາວ ຕ້ອງຍື່ນຕໍ່ກະຊວງຍຸຕິທຳ ໂດຍຜ່ານຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ອົງການປົກຄອງບ້ານ;
2. ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ;
3. ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
4. ຄະນະສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ປະຈຳເຂດເລືອກຕັ້ງ ເພື່ອກວດກາ;
5. ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ການຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບສັນຊາດລາວຢູ່ກະຊວງຍຸຕິທຳ ແລະອົງການອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຕ້ອງມາຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອທົດສອບ ຄວາມເປັນຈິງໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບເອກະສານເຊັ່ນ: ຊົວະປະວັດ, ການເວົ້າ, ການອ່ານ, ການຂຽນພາສາລາວ, ການເຊື່ອມເຂົ້າສັງຄົມ ແລະວັດທະນະທຳລາວ ແລະອື່ນໆ ຕາມເງື່ອນ ໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍປະສັນຊາດລາວ ຕໍ່ກະຊວງ ຍຸຕິທຳ ໂດຍຜ່ານຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທູດ ຫລືກົງສູນ ສປປລາວ ປະຈຳປະເທດນັ້ນ;
2. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;
3. ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີສະຖານທູດ ຫລືກົງສູນ ສປປ ລາວ ຢູ່ປະເທດນັ້ນ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຜ່ານກະຊວງການຕ່າງປະເທດຂອງ ສປປລາວ.

ພາຍຫລັງໄດ້ຮັບສຳນວນຄຳຮ້ອງແລ້ວ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງສຳນວນ ຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ, ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີບັນຫາໃດໜຶ່ງຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ກໍມີສິດສອບຖາມຄືນ ໂດຍສົມ ທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເມື່ອເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຈຶ່ງສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອນຳສະ ເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ໝວດທີ 3

ການເສຍສັນຊາດລາວ ແລະການໄດ້ສັນຊາດລາວຄືນ

ມາດຕາ 17 ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ ເສຍສັນຊາດລາວ

ສັນຊາດລາວຈະເສຍໄປໃນກໍລະນີ:

1. ປະສັນຊາດລາວ;
2. ຖືກຖອນສັນຊາດລາວຄືນ;
3. ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ການເສຍສັນຊາດຈະບໍ່ພາໃຫ້ສັນຊາດຂອງຜົວ ຫລືເມຍ ແລະລູກ ມີການປ່ຽນແປງ.

ມາດຕາ 18 ການປະສັນຊາດລາວ

ພົນລະເມືອງລາວອາດຈະປະສັນຊາດລາວໄດ້ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄະນະ ປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ການປະສັນຊາດລາວ ຈະບໍ່ອະນຸຍາດ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຂໍປະສັນຊາດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະຕິບັດພັນທະພົນລະເມືອງລາວ ຂອງຕົນຢ່າງ ຄົບຖ້ວນຕໍ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ຫລືສັງຄົມເຊັ່ນ: ການເສຍພາສີອາກອນ ຫລືພັນທະອື່ນໆ;
2. ຜູ້ຂໍປະສັນຊາດ ເປັນຜູ້ຖືກຫາ, ຈຳເລີຍ ຫລືຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດ ຊຶ່ງຈະ ໄດ້ປະຕິບັດຄຳຕັດສິນນັ້ນ;
3. ຖ້າວ່າການປະສັນຊາດລາວ ຫາກຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດ ຫລືຄວາມປອດໄພ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 19 ການຖອນສັນຊາດລາວຄືນ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວໄປແລ້ວ ອາດຈະຖືກຖອນຄືນພາຍໃນກຳນົດທ້າຍີ ນັບ ແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສັນຊາດລາວເປັນຕົ້ນໄປ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ ຖ້າເຫັນວ່າມີການກະ ທຳດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ສັນຊາດລາວມາໂດຍບໍ່ມີພື້ນຖານຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ປະພຶດຕິນະບໍ່ສົມກຽດສັກສີຂອງພົນລະເມືອງລາວ ເຊັ່ນ: ໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ຊາດ, ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ປະເທດຊາດ.

ການຖອນສັນຊາດລາວຄືນຈະບໍ່ພາໃຫ້ສັນຊາດຂອງຜົວ ຫຼືເມຍ ແລະລູກຂອງຜູ້ກ່ຽວ ມີການປ່ຽນແປງ.

ມາດຕາ 20 ການໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ບຸກຄົນໃດ ທີ່ໄປຢູ່ຕ່າງປະເທດເກີນເຈັດປີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫລືໄປຢູ່ຕ່າງ ປະເທດ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແຕ່ຫາກເກີນກຳນົດ ແລະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ ຂອງສະຖານ ທູດ ຫລືກົງສູນລາວປະຈຳປະເທດນັ້ນ ແລະຂາດສາຍພົວພັນທາງດ້ານກົດໝາຍກັບລັດ ສປປ ລາວ ເກີນສິບປີ ກໍຈະເສຍສັນຊາດລາວ.

ມາດຕາ 21 ການໃຫ້ສັນຊາດລາວຄືນ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ເສຍສັນຊາດລາວໄປແລ້ວ ອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວຄືນໃໝ່ ຕາມຄຳ ຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍເອົາສັນຊາດລາວຄືນໃໝ່ ຕ້ອງນຳເອົາຫຼັກຖານມາຢັ້ງຢືນວ່າ ຕົນເຄີຍມີສັນ ຊາດລາວມາກ່ອນ.

ບຸກຄົນທີ່ຖືກຖອນສັນຊາດລາວຄືນແລ້ວ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສັນຊາດລາວຄືນອີກ.

ໝວດທີ 4

ສັນຊາດຂອງເດັກ ໃນເມື່ອມີການປ່ຽນແປງສັນຊາດຂອງພໍ່ແມ່

ມາດຕາ 22 ສັນຊາດຂອງເດັກ

ໃນເມື່ອມີການປ່ຽນແປງສັນຊາດຂອງພໍ່ແມ່ທັງສອງຄື: ໄດ້ສັນຊາດລາວ, ປະສັນ ຊາດລາວ ຫລືໄດ້ສັນຊາດລາວຄືນນັ້ນ ສັນຊາດຂອງເດັກທີ່ບໍ່ເຖິງກະສຽນອາຍຸສິບແປດປີ ກໍຈະ ປ່ຽນແປງໄປນຳສັນຊາດຂອງພໍ່ແມ່ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເດັກທີ່ໄດ້ສ້າງຄອບຄົວ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດ ໝາຍແລ້ວ.

ມາດຕາ 23 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງພໍ່ ຫລື ແມ່ໄດ້ສັນຊາດລາວ

ຖ້າວ່າ ພໍ່ ຫລືແມ່ ຫາກໄດ້ສັນຊາດລາວແລ້ວ ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງຍັງຖືສັນຊາດອື່ນຢູ່ ເດັກອາດ ຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງພໍ່ ຫລືແມ່ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວນັ້ນ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການ

ປ່ຽນແປງສັນຊາດຂອງພໍ່ ຫລືແມ່ນັ້ນ ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຊຶ່ງມີອາຍຸສິບຫ້າປີຂຶ້ນໄປ ແຕ່ບໍ່ຖືກສິບແປດປີ ທີ່ໄດ້ສ້າງຄອບຄົວໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ຈະເລືອກເອົາສັນຊາດ ຂອງຕົນ ຕາມສັນຊາດຂອງພໍ່ ຫລືແມ່ກໍໄດ້.

ຖ້າວ່າ ພໍ່ ຫລືແມ່ ຫາກໄດ້ສັນຊາດລາວແລ້ວ ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ເດັກທີ່ ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ກໍຈະຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ.

ຖ້າວ່າພໍ່ ຫລືແມ່ ຫາກໄດ້ສັນຊາດລາວແລ້ວ ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ເດັກທີ່ ອາໄສຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ອາດຈະໄດ້ສັນຊາດລາວ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງພໍ່ ຫລືແມ່ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວ.

ມາດຕາ 24 ສັນຊາດຂອງເດັກຊຶ່ງ ພໍ່ ຫລືແມ່ ໄດ້ປະສັນຊາດລາວ

ຖ້າວ່າ ພໍ່ ຫລືແມ່ ຫາກໄດ້ປະສັນຊາດລາວ ແຕ່ອີກຜູ້ໜຶ່ງຍັງຮັກສາສັນຊາດລາວ ຢູ່ ເດັກຈະຕ້ອງຮັກສາສັນຊາດລາວໄວ້.

ມາດຕາ 25 ສັນຊາດຂອງເດັກ ທີ່ເອົາມາເປັນລູກລ້ຽງ

ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫລືເດັກທີ່ບໍ່ມີສັນຊາດ ຊຶ່ງພົນລະເມືອງລາວ ໄດ້ເອົາມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ.

ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫລືເດັກທີ່ບໍ່ມີສັນຊາດ ຊຶ່ງພໍ່ລ້ຽງ ຫລືແມ່ລ້ຽງ ຜູ້ ໜຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງລາວ ແລະອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ຫລືຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ໄດ້ເອົາມາເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ ຕາມຄຳເຫັນດີຂອງພໍ່ລ້ຽງ ແລະແມ່ ລ້ຽງ.

ມາດຕາ 26 ສັນຊາດຂອງເດັກ ຊຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ເອົາໄປເປັນລູກລ້ຽງ

ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍແມ່ນພໍ່ລ້ຽງ, ແມ່ລ້ຽງ ຊຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະ ເທດ ຫລືຜູ້ໜຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງລາວ ແລະອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນພົນລະເມືອງຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເອົາໄປ ເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ຈະຮັກສາສັນຊາດລາວໄວ້. ເດັກຜູ້ນັ້ນຈະປະສັນຊາດລາວ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງ ພໍ່ລ້ຽງ ແລະແມ່ລ້ຽງກໍໄດ້.

ເດັກທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍແມ່ນພໍ່ລ້ຽງ, ແມ່ລ້ຽງ ເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ຫລືຜູ້ໜຶ່ງ ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ແລະອີກຜູ້ໜຶ່ງເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ໄດ້ເອົາໄປເປັນລູກລ້ຽງນັ້ນ ກໍຈະຮັກ ສາສັນຊາດລາວໄວ້.

ໝວດທີ 5

ການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບສັນຊາດ ແລະການມອບສັນຊາດ

ມາດຕາ 27 ການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບສັນຊາດ

ການໃຫ້ສັນຊາດ, ການຖອນສັນຊາດຄືນ, ການປະສັນຊາດ ແລະການໃຫ້ສັນຊາດ ລາວຄືນນັ້ນ ແມ່ນຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ການໃຫ້ສັນຊາດລາວ ໃນແຕ່ລະປີນັ້ນ ຕ້ອງມີການກຳນົດຈຳນວນທີ່ແນ່ນອນ.

ມາດຕາ 28 ການມອບສັນຊາດ

ການມອບສັນຊາດລາວ ແມ່ນຄະນະສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດປະຈຳເຂດເລືອກຕັ້ງ ເປັນຜູ້ຈັດພິທີມອບຢ່າງເປັນທາງການ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ຕາງໜ້າອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ.

ໝວດທີ 6

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 29 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັນຊາດ ສະບັບເລກທີ 06/90/ ສປສ, ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 1990.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ